

[Skrumsager Skau]

ner vi principielt er helt forkert. Vi ser helst, at forældrefhængigheden ad åre totalt afskaffes, således at man med myndighedsalderen, altså efter det fyldte 18. år, får udmåling af uddannelsesstøtten uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold. Men vi er klar over, at det er en bekostelig affære, og at det derfor ikke kan ske på én gang. Derfor er vi også tilfredse med lovforslaget, som det foreligger her, og som jo medfører, at forældrefhængighedsalderen nedsættes fra 22 til 20 år.

Men jeg vil også gerne bede ministeren om at se lidt på andre uddannelsessøgende eller skolesøgende og bede ham se på muligheden for at lave lidt ligestilling eller mulighed for økonomisk ligestilling over for unge, som tager på landbrugsskole, højskole eller andre frie skoler.

Endelig er lovforslaget, som fru Connie Hedegaard også var inde på, udtryk for en vis internationalisering af uddannelsesstøtten, således at der skabes bedre muligheder for, at uddannelsessøgende, der ønsker at uddanne sig i udlandet, kan opretholde uddannelsesstøtten. Jeg vil gerne opfordre unge til at benytte sig af de muligheder, for andre lande har gode læreanstalter, hvor vi kan lære noget, som kan supplere egne uddannelser, og som også kan give os en bedre kompetence.

Det er helt klart forhold, som vi her gerne ser støttet, og vi kan derfor tilsige lovforslaget fuld tilslutning.

Carsten Andersen (SF):

Undervisningsministeren har et ønske om en gennemgribende reform af uddannelsesstøtten med udgangspunkt i Knud Larsenudvalgets betænkning, således at de uddannelsessøgende får et stærkt incitament til at bringe uddannelsen til afslutning og dermed overgå til arbejdsmarkedet i en yngre alder, hvor beskæftigelsesudsigterne er bedst. Men det er ikke dette forslag. Når denne melding kommer med i bemærkningerne, skal det imidlertid nok ses som et skridt på vejen til den effektivisering, som ovenstående betragtninger er udtryk for: overgå til arbejdsmarkedet i en yngre alder, hvor beskæftigelsesudsigterne er bedst.

Ja, undervisningsministeren er nok faldet for moderniseringsstilen »de unge, de smukke«, og dommen er faldet over os, os med bulejerne de forkerte steder, som ikke er kom-

met med på uddannelsesvognen i rette tid. Ministerens forslag har dog nogle positive ting og også nogle mindre positive ting.

For at tage dem lidt i blandet rækkefølge, så foreslår ministeren at nedtrappe grænsen for de uddannelsessøgendes afhængighed af forældrenes indkomst- og formueforhold fra 22 år til 20 år pr. 1. august 1987. Et hurra for et lille bitte skridt i den rigtige retning, men når nu ministeren er ved at lære at gå, hvad så med at tage det næste skridt ned til 18 år? Og kunne ministeren så ikke stramme sig op og starte med den 1. august 1986 i stedet for at vente et år? Hvad er i øvrigt begrundelsen for, at man skal vente til 1987? Jeg skal nok lade være med at spørge om begrundelsen for, at 20-årige skal underkastes en særlig forsørgelsespligt fra forældrenes side. Det er der spurg om mange gange, uden at der er kommet noget svar.

Ved at harmonisere det offentlige ydelse med uddannelsesstøtten vil man fjerne de unges incitament til at søge direkte fra grundskolen ud på arbejdsmarkedet, hvor løn og arbejdsløshedsunderstøttelse i øjeblikket er højere end løn og uddannelsesstøtte i mange erhvervskompetencegivende uddannelser, står der i bemærkningerne. Ja men, hr. minister, hvor længe har undervisningsministeren været undervisningsminister? Er det aldrig faldet undervisningsministeren ind, at når der strammes på bevillingerne på uddannelsesstederne, når der skæres ned på holdene, når der skæres på undervisningsmateriellet, når der skæres på lærerpersonalet, ja, så giver det plads til færre elever? Elementært, hr. undervisningsminister. Ti minus fire er ikke fjorten, men det er seks.

Hvis ministeren ønsker, at ungdommen skal fortsætte med at uddanne sig længere fremfor at vælge usselt mammon, må undervisningsministeren gøre det samme: altså gør døren høj og porten vid til uddannelsesinstitutionerne, skaf praktikpladser til EFG-eleverne, og skaf flere lokaler og lærere til de mange unge, der ikke har kunnet optages i uddannelsesinstitutionerne! Det vil opfylde undervisningsministerens intentioner.

Samtidig med behandlingen af disse problemer vil jeg gerne have ministeren til at oplyse mig om, hvad regeringens politik er for de unge, der ikke kan få plads på de erhvervsrettede succesuddannelser, og som ministeren ikke vil skaffe plads til på de huma-